да не будя вече грив
отъ гривата си по видно
друго явилъ на свѣта
той и него без видно
прорицувалъ на любовь да.

---

82 пѣсня.

Мина край дома
та миса цвѣти
Дисъ една мома
съ чудни хубости.
Въ до сега ни
нѣкой красота
дали отъ небе
слѣзе на свѣта
Млада като роса
бѣла като крин
цвѣтъ на коса
Въздавъ грудь мраморинъ
устни и страни
бозурь ябълкови
погледъ и очи
Сѣнкови дуги
въ сиркъ и кърти
грѣй хубавина